

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 52

гр. Пловдив, 13.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Нели Т. Кирилова
в присъствието на прокурора Божидарка Т. Попова
като разгледа докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно частно наказателно дело № 20225000600539 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С протоколно определение № 1675/19.12.2022г., постановено по ЧНД № 1896/2022г. по описа на Окръжен съд гр.Пловдив, е заменено отчасти наказанието пробация, наложено на осъдения И. Т. Т. по НОХД № 960/2022г. по описа на Районен съд гр.Бургас, с остатък за изтърпяване една година, шест месеца и шест дни, с наказание лишаване от свобода за срок от девет месеца и три дни, което съгласно чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС да се изтърпи при първоначален „общ“ режим.

Съдебният акт на първоинстанционния съд се обжалва от адв.Сл.П., служебен защитник на осъдения Т., като неправилен и незаконосъобразен. Излагат се съображения, че не са налице предпоставките на чл.43а, т.2 от НК за замяна на наказанието пробация с лишаване от свобода. Прави се искане за отмяна на определението на Окръжен съд гр.Пловдив и да се откаже замяна на санкцията пробация с лишаване от свобода. Алтернативно се моли да се наложи друга пробационна мярка.

Постъпило е възражение от Окръжна прокуратура гр.Пловдив, с което се предлага жалбата да се остави без уважение и атакуваният съдебен

акт да се потвърди.

Пред въззивния съд осъденият Т. и неговият защитник поддържат жалбата с изложените в нея съображения и искания. Навеждат доводи, че с оглед възрастта на осъденото лице следва да му се даде още една възможност да преосмисли поведението си и да се поправи.

Представителят на Апелативна прокуратура гр.Пловдив счита, че обжалваното определение е законосъобразно и като такова трябва да се потвърди, а жалбата, като неоснователна, да се остави без уважение.

Председателят на Пробационния съвет гр.* пледира за потвърждаване на съдебния акт на първоинстанционния съд като правилен и законосъобразен.

Пловдивският апелативен съд, като обсъди доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, изразеното от страните в жалбата и пред настоящата инстанция и провери атакуваното определение изцяло съобразно правомощията си по чл.314 от НПК, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБАТА е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок от надлежна страна в процеса. Разгледана по същество Е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт, Окръжен съд гр.Пловдив правилно е приел, че е налице основанието на чл.43а, т.2 от НК за замяна на остатъка от наказанието пробация, наложено на осъдения Т., с лишаване от свобода. За да стигне до този извод е взел предвид следното:

С протоколно определение № 91/18.03.2022г., постановено по НОХД № 960/2022г. по описа на Районен съд гр.Бургас, 5 н.с., влязло в сила на 18.03.2022г., осъденият е признат за виновно извършил престъпления по чл.195, ал.1, т.3, 4, 5, 7 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.28, ал.1 вр. чл.26, ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК и чл.216, ал.1 вр. чл.26, ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. чл.63, ал.1, т.4 НК, за които на основание чл.23, ал.1 от НК му е определено едно общо най-тежко наказание пробация със следните пробационни мерки - задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от две години и шест месеца с периодичност два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от две години и шест месеца.

Съгласно чл.59, ал.1, т.1 от НК е приспаднато времето, през което е

бил задържан по реда на ЗМВР и НПК, в резултат на което срокът на подлежащите за изтърпяване пробационни мерки е две години и девет дни.

Съдебният акт е приведен в изпълнение с начало 15.04.2022г. Осъденото лице е запознато с протокол за правата и задълженията му по време на изпълнение на наложените пробационни мерки, както и с последиците от неизпълнението им, в присъствието на родителя В. Д..

При изпълнение на мярката задължителната регистрация по настоящ адрес са констатирани 14 неявявания на осъдения Т. за подпис на дати 16.05, 25.05, 20.07, 15.08, 17.08, 22.08, 24.08, 14.09, 19.09, 03.10, 05.10, 10.10, 12.10 и 17.10.2022г., за които са съставени констативни протоколи. В изисканите писмени обяснения като причини за неявяването си е посочил наличие на важна работа, забравяне, повреда в автомобила, объркване на дните, заболяване, пребиваване в различни населени места, бягство от Кризисния център, в който е настанен.

Осъденият не се е явил и на четири от задължителните периодични срещи с пробационен служител - на 09.05, 25.05, 14.09 и 03.10.2022г. Проведени са три извънредни срещи за снемане на обяснения и налагане на наказания. На планираните срещи е обсъждано поведението му, вместо подготвените теми.

За допуснатите нарушения на пробационните мерки, със Заповед № Л-249/26.08.2022г. на Началника на ОСИН гр.*, на основание чл.227, ал.1, т.2 от ЗИНЗС на осъденото лице е наложено наказание „Писмено предупреждение за предложение за замяна на пробацията с наказание лишаване от свобода“. Въпреки това последният е продължил да не изпълнява санкцията пробация. След 28.09.2022г. е преустановил изпълнението на пробационните мерки.

Поради отказ на майката да продължи да се грижи за сина си, тъй като бащата бил абдикирал от родителските си задължения, на 27.05.2022г. осъденият Т. е настанен в Кризисен център за деца гр.*, който на няколко пъти е напуснал. По повод на бягствата му е обявяван за ОДИ.

При направената първоначална оценка на риска от рецидив същият е оценен като среден - 60 точки с редица рискови индикатори. При анализ на цялостното му поведение при изтърпяване на пробационните мерки и при

проведената корекционна работа, пробационният служител не е отчетел позитивна промяна в поведението и нагласите на осъдения. Последният е с девиантно поведение още като малолетен. Води се на отчет в ДПС. В периода юни 2018г. - януари 2020г. е настанен в ЦНСТДБУ с.*, община *. Записан е като ученик в девети клас, но не е посещавал училище. Няма изградени трудови навици. Поддържа редовни контакти с местното криминално обкръжение.

На свое заседание, проведено на 18.10.2022г., Пробационният съвет гр.* е взел решение на основание чл.203, ал.3, т.3 от ЗИНЗС да изготви предложение до Окръжен съд гр.Пловдив за замяна на пробацията, наложена на осъденото лице, с наказание лишаване от свобода. Към горната дата е изтърпял от санкцията пробация шест месеца и три дни. Неизтърпяната част е в размер на една година, шест месеца и шест дни.

Въззивната инстанция споделя изводите на първоинстанционния съд, че осъденият Т. е показал пренебрежително отношение към изпълнение на задълженията, свързани с наложеното наказание пробация. Санкционирането му от органите на ОСИН гр.*, сектор „Пробация”, с цел да коригира поведението си, не е дало резултат. Не са налице основателни причини за неизпълнение на пробационните мерки от осъденото лице. Обясненията му за влошено здравословно състояние или други ангажименти не са подкрепени от съответните доказателства. Налице е нежелание от негова страна да реализира осъществената спрямо него наказателна принуда.

Законосъобразен е изводът на Окръжен съд гр.Пловдив, че е налице основанието на чл.43а, т.2 от НК за замяна на остатъка от наказанието пробация, определено на осъдения, с лишаване от свобода.

Налагането на друга пробационна мярка, каквото е искането на защитата, не би постигнало целите на наказанието. Налице е неизпълнение на двете задължителни пробационни мерки, които не подлежат на замяна.

Като се има предвид императивния характер на нормата на чл.43а, т.2 от НК и степента на неизпълнение на пробационните мерки, размерът на санкцията лишаване от свобода следва да се определи като два дни от неизтърпяната част от пробацията се замени с един ден лишаване от свобода. В случая законосъобразен е изводът на първостепенния съд, че остатъкът от една година, шест месеца и шест дни пробация се равнява на девет месеца и

три дни лишаване от свобода.

Настоящата инстанция споделя виждането на Окръжен съд гр.Пловдив, че наказанието лишаване от свобода трябва да се изтърпи ефективно, при първоначален „общ“ режим съгласно чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС. Не са налице предпоставките за прилагане на института на условното осъждане по чл.66 от НК с оглед съдебното минало на осъдения Т., който има две предишни осъждания.

Въззивният съд намира, че така определеното по вид и размер наказание ще съдейства за поправянето и превъзпитанието на осъденото лице.

Поради изложеното Пловдивският апелативен съд счита, че не са налице основания за отмяна и изменение на обжалваното определение, поради което трябва да се потвърди. Жалбата срещу него, като неоснователна, следва да се остави без уважение.

С оглед на изложеното и на основание чл.338 от НПК **съдът**

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 1675/19.12.2022г. на Окръжен съд гр.Пловдив, постановено по ЧНД № 1896/2022г. по описа на същия съд.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____